

शब्दरूपाणि

अकारान्तपुँलिङ्गशब्दः —

देव

विभक्तिः	एकवचन द्विवचन	बहुवचन
प्रथमा	देवः	देवौ
द्वितीया	देवम्	देवौ
तृतीया	देवेन	देवाभ्याम्
चतुर्थी	देवाय	देवाभ्याम्
पञ्चमी	देवात्	देवाभ्याम्
षष्ठी	देवस्य	देवयोः
सप्तमी	देवे	देवयोः
सम्बोधनम्	हे देव!	हे देवौ!

एवमेवान्येषाम् अकारान्तशब्दानां यथा बालक, हंस, मृग, वृक्ष, सागर, राम, नृप, गज, विद्यालय, पुस्तकालय इत्यादीनां शब्दानां रूपाण्यपि भवन्ति।

अधुना प्रयोगं कुर्मः

प्रथमा विभक्तिः

गजः शनैः चलति।
बालकौ अत्र पठतः।
..... धावन्ति। (मृग)

द्वितीया विभक्तिः

महेशः पाठं पठति।
सोहनः वृक्षौ पश्यति।
रोहितः पूजयति। (देव)

तृतीया विभक्तिः

छात्रः कलमेन लिखति।
वयं कार्यं कुर्मः। (हस्त)
पशवः चलन्ति। (पाद)

चतुर्थी विभक्तिः

सः पठनाय गच्छति।
माला फलानि आनयति। (सुत)
सुधा पुस्तकानि नयति। (बालक)

पञ्चमी विभक्तिः

घटात् जलं वहति।
.....

षष्ठी विभक्तिः

रामस्य पिता दशरथः आसीत्।
.....

सप्तमी विभक्ति:

नकुलः बिले प्रविशति

सम्बोधनविभक्ति:

हे छात्र! पुस्तकं पठ

अकारान्त-नपुंसकलिङ्ग-शब्दः

'फल'

प्रथमा - फलम् फले फलानि

द्वितीया- फलम् फले फलानि

अन्यविभक्तिषु पूँलिङ्गवत्।

एवमेव चक्र, पुस्तक, सोपान, क्रीडनकैः, वस्त्र, स्यूत, नेत्र, पुष्प इत्यादिशब्दानां रूपाण्यपि भवन्ति।

अधुना प्रयोगं कुर्मः।

प्रथमा विभक्ति:

फलं पतति

पुस्तके स्तः

चक्राणि चलन्ति

द्वितीया विभक्ति:

सः पुष्पं पश्यति।

तृतीया विभक्ति:

वयं नेत्राभ्यां पश्यामः।

बालकाः क्रीडनकैः खेलन्ति।

सः सोपानभ्यः अवतरति

चतुर्थी विभक्ति:

सः पुस्तकाय पुस्तकालयं गच्छति।

पञ्चमी विभक्ति:

क्रीडनकस्य वर्णः रक्तः अस्ति।

सप्तमी विभक्ति:

पुस्तके चित्राणि सन्ति।

आकारान्तस्त्रीलिङ्ग-शब्दः

रमा

विभक्तिः	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
प्रथमा	रमा	रमे	रमाः
द्वितीया	रमाम्	रमे	रमाः
तृतीया	रमया	रमाभ्याम्	रमाभिः
चतुर्थी	रमायै	रमाभ्याम्	रमाभ्यः
पञ्चमी	रमायाः	रमाभ्याम्	रमाभ्यः
षष्ठी	रमायाः	रमयोः	रमाणाम्
सप्तमी	रमायाम्	रमयोः	रमासु
सम्बोधनम्	हे रमे!	हे रमे!	हे रमाः!

एवमेव गीता, सीता, प्रभा, लतिका, शाखा, नौका, रोटिका, घटिका, माला, आभा इत्यादीनाम् आकारान्तशब्दानां रूपाण्यपि भवन्ति।

प्रयोगः —

प्रथमा विभक्तिः
बालिका लिखति।
शाखे पततः।
.....

द्वितीया विभक्तिः
रामः सीतां वने अत्यजत्।
सः नौके पश्यति।
.....

तृतीया विभक्तिः
घटिक्या समयज्ञानं भवति।
सः कथाभ्याम् मनोरञ्जनं करोति।
.....

चतुर्थी विभक्तिः
सः मालाभ्यः पुष्पाणि चिनोति।
.....

पञ्चमी विभक्तिः
वाटिकायाः पुष्पाणि आनयति।
.....

षष्ठी विभक्तिः
महिलायाः शाटिका सुन्दरीअस्ति।
.....

सप्तमी विभक्तिः
शाखयोः पत्राणि सन्ति।
.....

सम्बोधनम्
हे प्रभो! पुस्तकं पठ।
.....

इकारान्तपुँलिलङ्घशब्दः—
मुनि

विभक्तिः	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
प्रथमा	मुनिः	मुनी	मुनयः
द्वितीया	मुनिम्	मुनी	मुनीन्
तृतीया	मुनिना	मुनिभ्याम्	मुनिभिः
चतुर्थी	मुनये	मुनिभ्याम्	मुनिभ्यः
पञ्चमी	मुनेः	मुनिभ्याम्	मुनिभ्यः
षष्ठी	मुनेः	मुन्योः	मुनीनाम्
सप्तमी	मुनौ	मुन्योः	मुनिषु
सम्बोधनम्	हे मुने!	हे मुनी!	हे मुनयः!

एवमेव - कपि, हरि, गिरि, विधि, अग्नि, ऋषि, नृपति, कवि, भूपति, वाल्मीकि, इत्यादीनां रूपाणि भवन्ति।

इदानीं प्रयोगं पश्यामः—

प्रथमा विभक्तिः

मुनिः वने वसति।

ऋषी तपस्यां कुरुतः।

द्वितीया विभक्तिः

वृक्षे कर्पि पश्य।

तृतीया विभक्तिः

कविना मधुरकविता रचिता।

चतुर्थी विभक्तिः

भूपतये आसनम् इदम्।

नृपतिभ्यः प्रजाः स्वपुत्रवत् भवितव्याः।

पञ्चमी विभक्तिः

अमे: दूरं तिष्ठ।

षष्ठी विभक्तिः

हिमालयः गिरे: नाम अस्ति।

सप्तमी विभक्तिः

ऋषिषु तपस्याशक्तिः भवति।

सम्बोधनम्

हे विधे! पाहि माम्।

अपवादः — अत्र एतदपि ध्यातव्यं यत् सखि, पति-इत्येतयोः इकारान्त- शब्दयोः रूपाणि मुनिशब्दरूपात् पृथक् भवन्ति। परं यदा 'पति' शब्दस्य प्रयोगः समासान्ते भवति, तदा मुनिवत् एव रूपाणि भवन्ति यथा- श्रीपति, भूपति, नृपति, नरपति इत्यादिशब्दानां मुनिवदेव प्रयोगः कृतः। परं यदा पति-शब्दः पृथक्-रूपेण भवति तदा तृतीयातः सप्तमीपर्यन्तं एकवचने रूपाणि एवम् भवन्ति —

तृ.ए	च.ए	पं.ष.ए	स.
पत्या	पत्ये	पत्युः	पत्यौ
एवमेव सखि (मित्र)			
प्रथमा	-	सखा	सखायौ
द्वितीया	-	सखायम्	सखायौ
तृतीयातः सप्तमीपर्यन्तं पतिवत्			सखीन्
सम्बोधनम्	-	सखे	सखायौ
एतेषाम् अन्यशब्दानां चाऽपि रूपाणि परिशिष्टात् पठित्वा प्रयोगाभ्यासं कुरुत —			सखायः

1. निर्देशानुसारं विभक्तिं प्रयुज्य वाक्यपूर्ति कुरुत —

- i. ग्रीष्मतौ आतपः उष्णतरः भवति। (भानु-षष्ठी)
- ii. ग्रामे गोचारणभूमिः अस्ति। (धेनु-चतुर्थी-बहु.)
- iii. दुधम् अतिमधुरं भवति। (धेनु-षष्ठी-एक.)
- iv. वसन्ततौ मत्तः पिकः मधुरं कूजति। (मधु-तृतीया-एक.)
- v. बहवः गुणाः भवन्ति। (मधु-सप्तमी-एक.)
- vi. मम सर्वे छात्राः योग्याः सन्ति। (मति-सप्तमी)
- vii. जनाः प्रयोगेण एव कार्यं कर्तुं क्षमाः भवन्ति। (बुद्धि-षष्ठी)
- viii. पुत्रः सह आपणं गच्छति। (पितृ- तृतीया)
- ix. राजा दिलीपः प्रजानां पिता आसीत् तासां केवलं जन्महेतवः आसन्। (पितृ-प्रथमा -बहु.)

व्यञ्जनान्तशब्दाः

- i. अजस्य पुत्रः दशरथः नाम नृपः आसीत्। (राजन्-षष्ठी)
- ii. विनयशीला: भवन्ति। (विद्वस्-प्रथमा बहु.)
- iii. ग्रीष्मतौ दर्शनेन शान्तिरनुभूयते। (चन्द्रमस्-षष्ठी)
- iv. यथा चित्ते अपि सत्यता भवेत्। (वाच्-सप्तमी)

- v. किं श्रुतं यदस्माभिः कथितम् (भवत्-तृतीया बहु.)
- vi. प्रतिकूलानि परेषां न समाचरेत्(आत्मन्-षष्ठी)
- vii. श्रद्धापुष्पाणि अर्पयामि अहम् (विद्वस्-चतुर्थी-बहु.)
- viii. बालकाभ्याम् किं पातितं तत्र? (गच्छत्-तृतीया-द्वि)
- ix. मनुष्यः आत्मना एव उद्धरेत् (आत्मन्-द्वितीया-एक.)
- x. प्रजानां रक्षकाः स्युः। (राजन्-प्रथमा-बहु.)

सर्वनामशब्दाः

सर्वनामशब्दाः विशेषणरूपेण एव प्रयुज्यन्ते। अतः लिङ्गम् विभक्तिश्च विशेष्यपदानुसारमेव प्रयुज्यते। एतदाधारेणैव अधःप्रदत्तवाक्येषु रिक्तस्थानानि पूरयत —

- i. ज्ञानेन कः लाभः यत् क्रियान्वितं न स्यात्। (तत्)
- ii. नाटकस्य रचयिता कः ?(इदम्)
- iii. भाषणप्रतिस्पर्धायाः पुरस्कारः बालिकया प्राप्तः? (किम्)
- iv. समारोहे त्वं गमिष्यसि तस्य आयोजनं कुत्र भवति? (यत्)
- v. बालकाः अत्र आगत्य प्रसन्नाः भवन्ति। (सर्व)
- vi. बालिकानां नाम अकारेण प्रारभ्यते ताः अत्र आगच्छन्तु (यत्)
- vii. स्यूते अद्य साहित्यस्य पुस्तकं नास्ति। (अस्मद्-षष्ठी-एक.)
- viii. एतत् कार्यं किमर्थं न कृतम्? (युष्मद्-तृतीया-बहु.)
- ix. प्रयोगशालायां कः प्रयोगः क्रियते?(तत्)
- x. कथायाः रचयिता कः? (इदम्)

संख्यापदानि

पुँलिलङ्घे	स्त्रीलिङ्घे	नपुंसकलिङ्घे
एक पेड़	एक बेल	एक फल
एकः वृक्षः	एका लता	एकं फलम्
दो पेड़	दो बेल	दो फल
द्वौ वृक्षौ	द्वे लते	द्वे फले
तीन पेड़	तीन बेल	तीन फल

त्रयः वृक्षाः तिसः लताः त्रीणि फलानि

चार पेड़ चार बेल चार फल

चत्वारः वृक्षाः चतसः लताः चत्वारि फलानि

* एकतः चतुःपर्यन्तानि सङ्ख्यापदानि त्रिषु लिङ्गेषु भिन्नानि भवन्ति पञ्चतः च शतंपर्यन्तं समानानि भवन्ति।

* एकतः दश-पर्यन्तं सङ्ख्यापदानां प्रयोगः सर्वासु विभक्तिषु भवति।

एक (एकवचने)

विभक्तिः	पुँलिङ्गे	स्त्रीलिङ्गे	नपुंसकलिङ्गे
प्रथमा	एकः	एका	एकम्
द्वितीया	एकम्	एकाम्	एकम्
तृतीया	एकेन	एकया	एकेन
चतुर्थी	एकस्मै	एकस्यै	एकस्मै
पञ्चमी	एकस्मात्	एकस्याः	एकस्मात्
षष्ठी	एकस्य	एकस्याः	एकस्य
सप्तमी	एकस्मिन्	एकस्याम्	एकस्मिन्

द्वि (द्विवचने)

विभक्तिः	पुँलिङ्गे	स्त्रीलिङ्गे	नपुंसकलिङ्गे
प्रथमा	द्वौ	द्वै	द्वे
द्वितीया	द्वौ	द्वे	द्वे
तृतीया	द्वाभ्याम्	द्वाभ्याम्	द्वाभ्याम्
चतुर्थी	द्वाभ्याम्	द्वाभ्याम्	द्वाभ्याम्
पञ्चमी	द्वाभ्याम्	द्वाभ्याम्	द्वाभ्याम्
षष्ठी	द्वयोः	द्वयोः	द्वयोः
सप्तमी	द्वयोः	द्वयोः	द्वयोः

त्रि (बहुवचने)

विभक्तिः	पुँलिङ्गे	स्त्रीलिङ्गे	नपुंसकलिङ्गे
प्रथमा	त्रयः	तिसः	त्रीणि
द्वितीया	त्रीन्	तिसः	त्रीणि
तृतीया	त्रिभिः	तिसृभिः	त्रिभिः

चतुर्थी	त्रिभ्यः	तिसृष्ट्यः	त्रिभ्यः
पञ्चमी	त्रिभ्यः	तिसृष्ट्यः	त्रिभ्यः
षष्ठी	त्रयाणाम्	तिसृष्टाणाम्	त्रयाणाम्
सप्तमी	त्रिषु	तिसृष्टु	त्रिषु

चतुर् (बहुवचने)

विभक्तिः	पुँलिङ्गे	स्त्रीलिङ्गे	नपुंसंकलिङ्गे
प्रथमा	चत्वारः	चतसः	चत्वारि
द्वितीया	चतुरः	चतसः	चत्वारि
तृतीया	चतुर्भिः	चतसृभिः	चतुर्भिः
चतुर्थी	चतुर्भ्यः	चतसृभ्यः	चतुर्भ्यः
पञ्चमी	चतुर्भ्यः	चतसृभ्यः	चतुर्भ्यः
षष्ठी	चतुर्णाम्	चतसृणाम्	चतुर्णाम्
सप्तमी	चतुर्षु	चतसृषु	चतुर्षु

पञ्चतः दश-पर्यन्तं शब्दरूपाणि (सर्वेषु लिङ्गेषु समानानि)

विभक्तिः	पञ्चन्	षष्	सप्तन्	अष्टन्	नवन्	दशन्
प्रथमा	पञ्च	षट्	सप्त	अष्ट	नव	दश
द्वितीया	पञ्च	षट्	सप्त	अष्ट	नव	दश
तृतीया	पञ्चभिः	षट्भिः	सप्तभिः	अष्टभिः	नवभिः	दशभिः
चतुर्थी	पञ्चभ्यः	षट्भ्यः	सप्तभ्यः	अष्टभ्यः	नवभ्यः	दशभ्यः
पञ्चमी	पञ्चभ्यः	षट्भ्यः	सप्तभ्यः	अष्टभ्यः	नवभ्यः	दशभ्यः
षष्ठी	पञ्चानाम्	षणाम्	सप्तानाम्	अष्टानाम्	नवानाम्	दशानाम्
सप्तमी	पञ्चसु	षट्सु	सप्तसु	अष्टसु	नवसु	दशसु

एकादशतः पञ्चाशत्-पर्यन्तं संख्यापदानि

11 एकादश	21 एकविंशतिः	31 एकत्रिंशत्	41 एकचत्वारिंशत्
12 द्वादश	22 द्वाविंशतिः	32 द्वात्रिंशत्	42 द्विचत्वारिंशत्
13 त्रयोदश	23 त्रयोविंशतिः	33 त्रयस्त्रिंशत्	43 त्रयशत्वारिंशत्
14 चतुर्दश	24 चतुर्विंशतिः	34 चतुर्स्त्रिंशत्	44 चतुशत्वारिंशत्
15 पञ्चदश	25 पञ्चविंशतिः	35 पञ्चत्रिंशत्	45 पञ्चचत्वारिंशत्
16 षोडश	26 षट्विंशतिः	36 षट्त्रिंशत्	46 षट्चत्वारिंशत्

17 सप्तदश	27 सप्तविंशतिः	37 सप्तत्रिंशत्	47 सप्तचत्वारिंशत्
18 अष्टादश	28 अष्टाविंशतिः	38 अष्टात्रिंशत्	48 अष्टचत्वारिंशत्
19 नवदश/ एकोनविंशतिः	29 नवविंशतिः/ एकोनत्रिंशत्	39 नवत्रिंशत्/ एकोनचत्वारिंशत्	49 नवचत्वारिंशत्/ एकोनपञ्चाशत्
20 विंशतिः	30 त्रिंशत्	40 चत्वारिंशत्	50 पञ्चाशत्

1. उचितैः संख्यापदैः रिक्तस्थानानि पूर्यन्ताम् —

- अहम् (2) नेत्राभ्याम् पश्यामि
- (1) पात्रे (9) फलानां रसः वर्तते?
- (10) आननानि यस्य, सः दशाननः कथ्यते।
- मईमासे (31) दिवसाः भवन्ति।
- विद्यालयस्य वार्षिकोत्सवः (24) तारिकायां भविष्यति।
- (50) अर्धशतकमपि कथ्यते।
- वेधशालायाः निर्माणम् (18) शताब्द्याम् अभवता।
- (4) वृक्षेभ्यः (47) पत्राणि अपतन्।
- चर्चायाम् (33) विद्वांसः भागं गृहीतवन्तः।

2. शुद्धं विकल्पं गोलाकारं कुरुत —

यथा—विशन्तिः (विंशतिः) विन्शतिः

i. एकदश	एकेदश	एकादश
ii. द्वात्रिंशत्	द्वित्रिंशत्	द्वात्रिंशत्
iii. षोदश	षोडदश	षोडश
iv. चत्वारिंशत्	चत्वारिंशत्	चत्वारंशत्
v. अष्ट	अष्टः	अष्टाः
vi. त्रयःविंशतिः	त्रिविंशतिः	त्रयोविंशतिः
vii. चतुर्दश	चर्तुर्दश	चतुरदश

3. उचितेन विकल्पेन रिक्तस्थानानि पूरयत —

- वृक्षे (2) काकौ स्तः (द्वि/द्वौ/द्वे)
- उद्याने (4) महिलाः भ्रमन्ति (चत्वारः/चतुरैः/चतसःः)

- iii. गजः (4) पादैः चलति। (चतुर्भिः/चतुरैः/चतुर्भ्यः)
- iv. (1) शाखायां खगाः कूजन्ति। (एकस्मिन्/एके/एकस्याम्)
- v. बालकाः (3) फलानि खादन्ति। (त्रीणि/त्रयः/तिसः)
- vi. एतेषां (6) वृक्षाणां नामानि वदता। (षट्/षण्णाम्/षट्नाम्)
- vii. पाण्डवाः आसन्। (पञ्चः, पञ्चाः, पञ्च)

4. (अ) प्रदत्तसंख्यापदानि आरोहक्रमेण लिखत —

एकविंशतिः, दश, सप्तत्रिंशत्, एकादश, नवचत्वारिंशत्, पञ्चविंशतिः,
षट्चत्वारिंशत्, सप्तदश, षट्, द्वात्रिंशत्।

(आ) प्रदत्तसंख्यापदानि अवरोहक्रमेण लिखत —

नवदश, षट्त्रिंशत्, सप्त, चतुर्विंशतिः, पञ्चाशत्, चत्वारः, द्विचत्वारिंशत्,
अष्टाविंशतिः, पञ्चचत्वारिंशत्, त्रयोदश

5. ध्यानेन चिन्तयित्वा वदत लिखत च—

- i. मम समीपे नवचत्वारिंशत् फलानि सन्ति।
त्रयोदश फलानि मया वितीर्णानि कति अवशिष्टानि?
 - ii. एकस्य आप्रस्य मूल्यं पञ्चरूप्यकाणि अस्ति। मया अष्ट आप्राणि क्रीतानि। मया
कियत् मूल्यं दातव्यम् वर्तते?
-

- iii. सुधीरस्य समीपे दश रूप्यकाणि आसन्। तस्य माता तस्मै चतुर्विंशतिं रूप्यकाणि
दत्वा शाकम् आनेतुं प्रैषयत्। सः षड्विंशत्याः रूप्यकैः शाकम् आनीतवान्। कति
रूप्यकाणि अवशिष्टानि?
-
- iv. सुधायाः जन्मदिवसः आसीत्। तस्याः माता तस्मै पञ्चाशत् चॉकलेहान्
(Chocolate) कक्षायां वितरणाय अयच्छत्। कक्षायां सप्तत्रिंशत् छात्राः उपस्थिताः
आसन्। तथा कति 'चॉकलेहाः' वितीणीः कति च अवशिष्टाः?
-
- v. विजयस्य समीपे द्विचत्वार्दिंशत् लेखन्यः आसन्। सः प्रतिच्छात्रं द्वे-लेखिन्यौ
वितरितुम् इच्छति। सः कति-छात्रेभ्यः लेखिनीः प्रदास्यति येन किमपि अवशिष्टं न
भवेत्।

कानिचन उपयोगीनि शब्दरूपाणि

नदी (ईकारान्तशब्दः)

विभक्तिः	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
प्रथमा	नदी	नद्यौ	नद्यः
द्वितीया	नदीम्	नद्यौ	नदीः
तृतीया	नद्या	नदीभ्याम्	नदीभिः
चतुर्थी	नद्यै	नदीभ्याम्	नदीभ्यः
पञ्चमी	नद्याः	नदीभ्याम्	नदीभ्यः
षष्ठी	नद्याः	नद्योः	नदीनाम्
सप्तमी	नद्याम्	नद्योः	नदीषु
सम्बोधनम्	हे नदि!	हे नद्यौ!	हे नद्यः!

एवमेव लक्ष्मी, वाणी, रसवती, भगिनी, पुत्री, नगरी, जननी, सरस्वती, गृहिणी, लेखनी
इत्यादीनां रूपाण्यपि भवन्ति।

भानु (उकारान्त पुँलिलङ्घ शब्दः)

विभक्तिः	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
प्रथमा	भानुः	भानू	भानवः
द्वितीया	भानुम्	भानू	भानून्

तृतीया	भानुना	भानुभ्याम्	भानुभिः
चतुर्थी	भानवे	भानुभ्याम्	भानुभ्यः
पञ्चमी	भानोः	भानुभ्याम्	भानुभ्यः
षष्ठी	भानोः	भान्वोः	भानूनाम्
सप्तमी	भानौ	भान्वोः	भानुषु
सम्बोधनम्	हे भानो!	हे भानू!	हे भानवः!

एवमेव सून् (पुत्र), कृशानु (आग), चञ्चु (चोंच), इत्यादीनां शब्दानां रूपाण्यपि भवन्ति।

धेनु (उकारान्त स्त्रीलिङ्ग)

विभक्तिः	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
प्रथमा	धेनुः	धेनू	धेनवः
द्वितीया	धेनुम्	धेनू	धेनूः
तृतीया	धेन्वा	धेनुभ्याम्	धेनुभिः
चतुर्थी	धेनवे/धेन्वै	धेनुभ्याम्	धेनुभ्यः
पञ्चमी	धेनोः/धेन्वाः	धेनुभ्याम्	धेनुभ्यः
षष्ठी	धेनोः/धेन्वाः	धेन्वोः	धेनूनाम्
सप्तमी	धेनौ/धेन्वाम्	धेन्वोः	धेनुषु
सम्बोधनम्	हे धेनो!	हे धेनू!	हे धेनवः!

मधु (उकारान्त नपुंसकलिङ्ग)

विभक्तिः	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
प्रथमा	मधु	मधुनी	मधूनि
द्वितीया	मधु	मधुनी	मधूनि
तृतीया	मधुना	मधुभ्याम्	मधुभिः
चतुर्थी	मधुने	मधुभ्याम्	मधुभ्यः
पञ्चमी	मधुनः	मधुभ्याम्	मधुभ्यः
षष्ठी	मधुनः	मधुनोः	मधूनाम्
सप्तमी	मधुनि	मधुनोः	मधुषु
सम्बोधनम्	हे मधु/मधो	हे मधुनी!	हे मधूनि!

एवमेव अश्रु (आँसू), अम्बु (जल), शमश्रु (दाढ़ी) वस्तु, वसु (धन) लघु इत्यादीनां शब्दानां रूपाण्यपि भवन्ति।

पितृ (ऋक्कारान्तं पुँलिलङ्गं)

विभक्तिः	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
प्रथमा	पिता	पितरौ	पितरः
द्वितीया	पितरम्	पितरौ	पितृन्
तृतीया	पित्रा	पितृभ्याम्	पितृभिः
चतुर्थी	पित्रे	पितृभ्याम्	पितृभ्यः
पञ्चमी	पितुः	पितृभ्याम्	पितृभ्यः
षष्ठी	पितुः	पित्रोः	पितृणाम्
सप्तमी	पितरि	पित्रोः	पितृषु
सम्बोधनम्	हे पितः!	हे पितरौ!	हे पितरः!

एवमेव जामातृ, भ्रातृ, देवृ (देवर) इत्यादि - शब्दानां रूपाण्यपि भवन्ति। दातृ, कर्तृ, धातृ, नेतृ, श्रोतृ, सवितृ, भर्तृ, द्रष्ट्र (देखने वाला) इत्यादिशब्दानां रूपाण्यपि एवमेव भवन्ति। केवलं प्रथमा, द्वितीया, संबोधने च द्विवचनान्तरूपं पितरौ इति प्रकारेण न अपितु दातारौ, कर्तारौ, वक्तारौ....इत्यादिप्रकारेण भवति।

मातृ (माँ, माता) (ऋक्कारान्तं स्त्रीलिङ्गं)

विभक्तिः	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
प्रथमा	माता	मातरौ	मातरः
द्वितीया	मातरम्	मातरौ	मातृः
तृतीया	मात्रा	मातृभ्याम्	मातृभिः
चतुर्थी	मात्रे	मातृभ्याम्	मातृभ्यः
पञ्चमी	मातुः	मातृभ्याम्	मातृभ्यः
षष्ठी	मातुः	मात्रोः	मातृणाम्
सप्तमी	मातरि	मात्रोः	मातृषु
सम्बोधनम्	हे मातः!	हे मातरौ	हे मातरः!

एवमेव दुहितृ, (पुत्री) यातृ (देवरानी या जेठानी), ननान्दृ (ननद) इत्यादीनां शब्दानां रूपाण्यपि भवन्ति। मूलतः ऋक्कारान्त-स्त्रीलिङ्गे, पुँलिलङ्गे च केवलं द्वितीया-बहुवचनमेव मातृः, दुहितृः इत्यादिप्रकारेण प्रयुज्यते अन्यत् सर्वं तु समानमेव वर्तते।

राजन् (राजा) (नकारान्त पुँलिलङ्ग)

विभक्ति:	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
प्रथमा	राजा	राजानौ	राजानः
द्वितीया	राजानम्	राजानौ	राजः
तृतीया	राजा	राजभ्याम्	राजभिः
चतुर्थी	राजे	राजभ्याम्	राजभ्यः
पञ्चमी	राजः	राजभ्याम्	राजभ्यः
षष्ठी	राजः	राजोः	राजाम्
सप्तमी	राजि/राजनि	राजोः	राजसु
सम्बोधनम्	हे राजन्!	हे राजानौ!	हे राजानः!

भवत् (आप) (पुँलिलङ्ग)

विभक्ति:	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
प्रथमा	भवान्	भवन्तौ	भवन्तः
द्वितीया	भवन्तम्	भवन्तौ	भवतः
तृतीया	भवता	भवद्भ्याम्	भवद्भिः
चतुर्थी	भवते	भवद्भ्याम्	भवद्भ्यः
पञ्चमी	भवतः	भवद्भ्याम्	भवद्भ्यः
षष्ठी	भवतः	भवतोः	भवताम्
सप्तमी	भवति	भवतोः	भवत्सु

आत्मन् (आत्मा, अपने आप) (पुँलिलङ्ग)

विभक्ति:	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
प्रथमा	आत्मा	आत्मानौ	आत्मानः
द्वितीया	आत्मानम्	आत्मानौ	आत्मनः
तृतीया	आत्मना	आत्मभ्याम्	आत्मभिः
चतुर्थी	आत्मने	आत्मभ्याम्	आत्मभ्यः
पञ्चमी	आत्मनः	आत्मभ्याम्	आत्मभ्यः
षष्ठी	आत्मनः	आत्मनोः	आत्मनाम्
सप्तमी	आत्मनि	आत्मनोः	आत्मसु
सम्बोधनम्	हे आत्मन्!	हे आत्मानौ!	हे आत्मानः!

विद्वस् (विद्वान्) (पुँलिलङ्घ)

विभक्तिः	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
प्रथमा	विद्वान्	विद्वांसौ	विद्वांसः
द्वितीया	विद्वांसम्	विद्वांसौ	विदुषः
तृतीया	विदुषा	विद्वद्भ्याम्	विद्वद्भिः
चतुर्थी	विदुषे	विद्वद्भ्याम्	विद्वद्भ्यः
पञ्चमी	विदुषः	विद्वद्भ्याम्	विद्वद्भ्यः
षष्ठी	विदुषः	विदुषोः	विदुषाम्
सप्तमी	विदुषि	विदुषोः	विद्वत्सु
सम्बोधनम्	हे विद्वन्!	हे विद्वांसौ!	हे विद्वांसः!

चन्द्रमस् (चन्द्रमा) (पुँलिलङ्घ)

विभक्तिः	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
प्रथमा	चन्द्रमा:	चन्द्रमसौ	चन्द्रमसः
द्वितीया	चन्द्रमसम्	चन्द्रमसौ	चन्द्रमसः
तृतीया	चन्द्रमसा	चन्द्रमोभ्याम्	चन्द्रमोभिः
चतुर्थी	चन्द्रमसे	चन्द्रमोभ्याम्	चन्द्रमोभ्यः
पञ्चमी	चन्द्रमसः	चन्द्रमोभ्याम्	चन्द्रमोभ्यः
षष्ठी	चन्द्रमसः	चन्द्रमसोः	चन्द्रमसाम्
सप्तमी	चन्द्रमसि	चन्द्रमसोः	चन्द्रमस्सु
सम्बोधनम्	हे चन्द्रमः!	हे चन्द्रमसौ!	हे चन्द्रमसः!

वाच् (चकारान्त स्त्रीलिङ्घ)

विभक्तिः	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
प्रथमा	वाक्, वाग्	वाचौ	वाचः
द्वितीया	वाचम्	वाचौ	वाचः
तृतीया	वाचा	वाग्भ्याम्	वाग्भिः
चतुर्थी	वाचे	वाग्भ्याम्	वाग्भ्यः
पञ्चमी	वाचः	वाग्भ्याम्	वाग्भ्यः
षष्ठी	वाचः	वाचोः	वाचाम्

सप्तमी	वाचि	वाचोः	वाक्षु
सम्बोधनम्	हे वाक्, वाग्!	हे वाचौ!	हे वाचः!

गच्छत् (तकारान्त पुँलिङ्गः)

विभक्तिः	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
प्रथमा	गच्छन्	गच्छन्तौ	गच्छन्तः
द्वितीया	गच्छन्तम्	गच्छन्तौ	गच्छतः
तृतीया	गच्छता	गच्छदभ्याम्	गच्छद्भिः
चतुर्थी	गच्छते	गच्छदभ्याम्	गच्छदभ्यः
पञ्चमी	गच्छतः	गच्छदभ्याम्	गच्छदभ्यः
षष्ठी	गच्छतः	गच्छतोः	गच्छताम्
सप्तमी	गच्छति	गच्छतोः	गच्छत्सु
सम्बोधनम्	हे गच्छन्!	हे गच्छन्तौ!	हे गच्छन्तः!

सर्व (सब) (पुँलिङ्गः)

विभक्तिः	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
प्रथमा	सर्वः	सर्वौ	सर्वे
द्वितीया	सर्वम्	सर्वौ	सर्वान्
तृतीया	सर्वेण	सर्वाभ्याम्	सर्वैः
चतुर्थी	सर्वस्मै	सर्वाभ्याम्	सर्वेभ्यः
पञ्चमी	सर्वस्मात्	सर्वाभ्याम्	सर्वेभ्यः
षष्ठी	सर्वस्य	सर्वयोः	सर्वेषाम्
सप्तमी	सर्वस्मिन्	सर्वयोः	सर्वेषु

सर्व (सब) (स्त्रीलिङ्गः)

विभक्तिः	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
प्रथमा	सर्वा	सर्वे	सर्वाः
द्वितीया	सर्वाम्	सर्वे	सर्वाः
तृतीया	सर्वया	सर्वाभ्याम्	सर्वाभिः
चतुर्थी	सर्वस्यै	सर्वाभ्याम्	सर्वाभ्यः
पञ्चमी	सर्वस्याः	सर्वाभ्याम्	सर्वाभ्यः
षष्ठी	सर्वस्याः	सर्वयोः	सर्वासाम्
सप्तमी	सर्वस्याम्	सर्वयोः	सर्वासु

सर्व (सब) (नपुंसकलिङ्ग)

विभक्ति:	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
प्रथमा	सर्वम्	सर्वे	सर्वाणि
द्वितीया	सर्वम्	सर्वे	सर्वाणि

(तृतीया से सप्तमी पर्यन्त शेष रूप पुँलिङ्ग के समान चलेंगे। सर्वनाम शब्दों का सम्बोधन नहीं होता।)

यत् (जो) (पुँलिङ्ग)

विभक्ति:	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
प्रथमा	यः	यौ	ये
द्वितीया	यम्	यौ	यान्
तृतीया	येन	याभ्याम्	यैः
चतुर्थी	यस्मै	याभ्याम्	येभ्यः
पञ्चमी	यस्मात्	याभ्याम्	येभ्यः
षष्ठी	यस्य	ययोः	येषाम्
सप्तमी	यस्मिन्	ययोः	येषु

यत् (सब) (स्त्रीलिङ्ग)

विभक्ति:	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
प्रथमा	या	ये	याः
द्वितीया	याम्	ये	याः
तृतीया	यया	याभ्याम्	याभिः
चतुर्थी	यस्यै	याभ्याम्	याभ्यः
पञ्चमी	यस्याः	याभ्याम्	याभ्यः
षष्ठी	यस्याः	ययोः	यासाम्
सप्तमी	यस्याम्	ययोः	यासु

यत् (जो) (नपुंसकलिङ्ग)

विभक्ति:	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
प्रथमा	यत्	ये	यानि
द्वितीया	यत्	ये	यानि

(तृतीया से सप्तमी पर्यन्त शेष रूप पुँलिङ्ग के समान होते हैं।)

एतत् (यह) (पुँलिङ्ग)

विभक्ति:	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
प्रथमा	एषः	एतौ	एते
द्वितीया	एतम्	एतौ	एतान्
तृतीया	एतेन	एताभ्याम्	एतैः
चतुर्थी	एतस्मै	एताभ्याम्	एतेभ्यः
पञ्चमी	एतस्मात्	एताभ्याम्	एतेभ्यः
षष्ठी	एतस्य	एतयोः	एतेषाम्
सप्तमी	एतस्मिन्	एतयोः	एतेषु

एतत् (यह) (नपुंसकलिङ्ग)

विभक्ति:	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
प्रथमा	एतत्	एते	एतानि
द्वितीया	एतत्	एते	एतानि

(शेष रूप पुँलिङ्ग के समान होते हैं।)

एतत् (यह) (स्त्रीलिङ्ग)

विभक्ति:	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
प्रथमा	एषा	एते	एताः
द्वितीया	एताम्	एते	एताः
तृतीया	एतया	एताभ्याम्	एताभिः
चतुर्थी	एतस्यै	एताभ्याम्	एताभ्यः
पञ्चमी	एतस्याः	एताभ्याम्	एताभ्यः
षष्ठी	एतस्याः	एतयोः	एतासाम्
सप्तमी	एतस्याम्	एतयोः	एतासु

तत् (वह) (पुँलिङ्ग)

विभक्ति:	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
प्रथमा	सः	तौ	ते
द्वितीया	तम्	तौ	तान्
तृतीया	तेन	ताभ्याम्	तैः

चतुर्थी	तस्मै	ताभ्याम्	तेभ्यः
पञ्चमी	तस्मात्	ताभ्याम्	तेभ्यः
षष्ठी	तस्य	तयोः	तेषाम्
सप्तमी	तस्मिन्	तयोः	तेषु

(तत्, यत्, एतत्, इदम्, अदस्, युष्मद्, अस्मद् आदि सर्वनाम शब्दों का सम्बोधन नहीं होता)

तत् (वह) (स्त्रीलिङ्ग)

विभक्ति:	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
प्रथमा	सा	ते	ताः
द्वितीया	ताम्	ते	ताः
तृतीया	तया	ताभ्याम्	ताभिः
चतुर्थी	तस्यै	ताभ्याम्	ताभ्यः
पञ्चमी	तस्याः	ताभ्याम्	ताभ्यः
षष्ठी	तस्याः	तयोः	तासाम्
सप्तमी	तस्याम्	तयोः	तासु

तत् (वह) (नपुंसकलिङ्ग)

विभक्ति:	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
प्रथमा	तत्	ते	तानि
द्वितीया	तत्	ते	तानि

(शेष रूप पुँलिङ्ग के समान होते हैं)

किम् (कौन) (पुँलिङ्ग)

विभक्ति:	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
प्रथमा	कः	कौ	के
द्वितीया	कम्	कौ	कान्
तृतीया	केन	काभ्याम्	कैः
चतुर्थी	कस्मै	काभ्याम्	केभ्यः
पञ्चमी	कस्मात्	काभ्याम्	केभ्यः
षष्ठी	कस्य	कयोः	केषाम्
सप्तमी	कस्मिन्	कयोः	केषु

किम् (कौन) (स्त्रीलिङ्ग)

विभक्ति:	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
प्रथमा	का	के	का:
द्वितीया	काम्	के	का:
तृतीया	कया	काभ्याम्	काभिः
चतुर्थी	कस्यै	काभ्याम्	काभ्यः
पञ्चमी	कस्याः	काभ्याम्	काभ्यः
षष्ठी	कस्याः	कयोः	कासाम्
सप्तमी	कस्याम्	कयोः	कासु

किम् (नपुंसकलिङ्ग)

विभक्ति:	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
प्रथमा	किम्	के	कानि
द्वितीया	किम्	के	कानि

(शेष रूप पुँलिलङ्ग के समान होंगे)

इदम् (यह) (पुँलिलङ्ग)

विभक्ति:	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
प्रथमा	अयम्	इमौ	इमे
द्वितीया	इमम्, एनम्	इमौ, एनौ	इमान्, एनान्
तृतीया	अनेन, एनेन	आभ्याम्	एभिः
चतुर्थी	अस्मै	आभ्याम्	एभ्यः
पञ्चमी	अस्मात्	आभ्याम्	एभ्यः
षष्ठी	अस्य	अनयोः/एनयोः	एषाम्
सप्तमी	अस्मिन्	अनयोः/एनयोः	एषु

इदम् (यह) (स्त्रीलिंग)

विभक्ति:	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
प्रथमा	इयम्	इमे	इमाः
द्वितीया	इमाम्	इमे	इमाः
तृतीया	अनया	आभ्याम्	आभिः
चतुर्थी	अस्यै	आभ्याम्	आभ्यः

पञ्चमी	अस्या:	आभ्याम्	आभ्यः
षष्ठी	अस्या:	अनयोः	आसाम्
सप्तमी	अस्याम्	अनयोः	आसु

इदम् (यह) (नपुंसकलिङ्ग)

विभक्तिः	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
प्रथमा	इदम्	इमे	इमानि
द्वितीया	इदम्	इमे	इमानि
(इसके शेष रूप पुंलिङ्ग के समान होते हैं)			

अस्मद् (मैं)

विभक्तिः	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
प्रथमा	अहम्	आवाम्	वयम्
द्वितीया	माम्, मा	आवाम्, नौ	अस्मान्, नः
तृतीया	मया	आवाभ्याम्	अस्माभिः
चतुर्थी	मह्यम्, मे	आवाभ्याम्, नौ	अस्मभ्यम्, नः
पञ्चमी	मत्	आवाभ्याम्	अस्मत्
षष्ठी	मम, मे	आवयोः, नौ	अस्माकम्, नः
सप्तमी	मयि	आवयोः	अस्मासु

युष्मद् (तुम)

विभक्तिः	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
प्रथमा	त्वम्	युवाम्	यूयम्
द्वितीया	त्वाम्, त्वा	युवाम्, वाम्	युष्मान्, वः
तृतीया	त्वया	युवाभ्याम्	युष्माभिः
चतुर्थी	तुभ्यम्, ते	युवाभ्याम्, वाम्	युष्मभ्यम्, वः
पञ्चमी	त्वत्	युवाभ्याम्	युष्मत्
षष्ठी	तव, ते	युवयोः, वाम्	युष्माकम्, वः
सप्तमी	त्वयि	युवयोः	युष्मासु